

A beküldött dolgozatok két csoportra oszthatók. Az egyikbe azok tartoznak, amelyek beküldői szobahőmérsékletű vagy hidegebb vizet helyeztek beállított hőmérsékletű szárítószekrénybe, termosztátba, fémlemezre és mérték az adott idő alatt elpárolgó víz mennyiségét, majd ebből állapították meg a párolgás sebességét. Ilyen méréssel azonban nem az mérhető, hogy hogyan függ a párolgás sebessége a vízhőmérséklettől, hanem az, hogy hogyan függ a kezdetben adott hőmérsékletű víz párolgási sebessége a környezet hőmérsékletétől.

A feladat szerinti mérést azok végezték el helyesen, akik nemcsak a környező levegő, hanem a víz hőmérsékletét is beállították megfelelő értékűre és így mérték a párolgás sebességét. Mivel ezalatt állandó vízhőmérsékletet kellett fenntartani, ezért vagy addig kellett mérni, amíg a változás nem volt lényeges, vagy valamilyen fűtés szakaszos alkalmazásával kellett a lehűlést megakadályozni. Ilyen eszköz lehetett akár rezsó, akár merülőforraló. Jól oldotta meg a problémát *Szabó Csaba* III. o. t. (Győr, Révai M. Gimn.), aki láng fölé helyezve az edényt, a magasság változtatásával állította be a kívánt hőmérsékletet.

1984-12-479-1.eps

Az ábrán *Tar Krisztián* I. o. t. (Dunaújváros, Münnich F. Gimn.) részletes méréseinek eredményét közöljük. Az alacsonyabb vízhőmérsékleteket úgy állította elő, hogy jégkockákat kevert a vízhez. Többen vizsgálták egyrészt a légmozgás, másrészt az edény lefedésének párolgásra gyakorolt hatását. Az első esetben a párolgási sebesség növekedését, a másodikban a csökkenését tapasztalták.